

مریم محبوب

قربانی در آستانه نوروز

همان قربانی عید است !

" فرخنده " در آستانه نوروز خون پاک خود را به لاله های ،
نوروزی هدیه کرد .

در هیچ کشوری مرگ چنین فجیع ، وحشتناک ، وقیح و
خارج از قدرت انسانی آسان بدست نمی آید جز در افغانستان
. در کمتر کشوری ، عده یی مردانش به این پیمانہ بی رحم و
شقی اند جز کشور های مسلمان .

مردان خشمگین در آستانه نوروز ، میخواهند قربانی بگیرند
، فرخنده را به بسیار آسانی و سهولت می کشند . ترنیش های
شان را در تن او فرو می کنند و او را تکه پاره و عذاب کش
می کنند . مویش را می کشند و پوست سرش را می گنند ، اما
این کشتار فجیحانه ، آبی بر آتش خشم شان بسنده نیست که
جسد نیمه جان فرخنده را بی شرمانه با تیر های موتر له می

کنند و هنوز هم عطش زندگی کشی شان فروکش نمی کند که بر فرق او با چوپ و چماق می کوبند و جسدش را طعمه آتش می سازند به تماشا می ایستند . نمایشی اجرا می کنند که در قاموس انسان و انسانیت بی سابقه است . نمایشی این چنین هولناک و وحشیانه ، در کابل پایخت افغانستان در برابر چشم هزاران تماشاچی که پولیس عاطل و باطل کابل نیز جز تماشاچیان است .

این جنایت ، نشاندهنده خونخوارگی عده بی از مردان جامعه ماست که حتی در طی سه دهه خانه جنگی ها ، از نوشیدن خون همدیگر سیراب نشده اند . این نمایش آنچنان دامنه گسترده و وسیعی دارد که از فیسبوک ها نیز ، او را با چوب لعن و نفرین ، بار دیگر کوبیدند و بر جسد سوخته اش ، یکبار دیگر چنگال و دندان خشم و درنده گی نشان دادند .

به قول بی بی سی حتی معاون وزارت اطلاعات و فرهنگ "سیمین حسن زاده" از چوب زدن به این زن مظلوم دریغ نورزیده : سیمین حسن زاده، معاون وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان، نظری که زیر یک پُست مرتبط فیسبوکی گذاشته، نوشته است: "هیچ نیرویی در برابر ایمان راسخ مردم مان تاب مقاومت ندارد. با جان و دل از باورهای

دینی‌مان پاسداری خواهیم نمود." او سپس از آیه ای از قرآن را نوشته که می گوید ما (خدا) خود قرآن را نازل کردیم و از آن حفاظت می کنیم.

این معاون آیا اصل خبر را می دانسته که این چنین دهن دریده حکم نموده؟ زیرا هنوز شواهدی از سوختن قرآن کریم در دست نیست .

کی هستیم ما؟ از کدام نژاد و قبیله ایم که خونخواری، ما را بسندگی بی نیست؟ آیا چنین حرکت تهوع آور و مشمئز کننده به عصر حجر نمی رسد؟ آیا این عمل زشت و جنون آمیز نشانه درندگی و خونخواری ما نیست؟

گاهی از خودم می پرسم، چرا ما تا این حد وحشی ایم، تا این حد!! به جان زنی تاختن و او را وحشیانه کشتن و دریدن و به آتش افگندن! اینگونه آدم کشی، حتی در دور افتاده ترین قبایل افریقایی مروج نیست. اما در افغانستان گویا هر فرد قانون خود را دارد هر کاری که دلش خواست انجام می دهد و اگر دستش برسد انسانی را تکه پاره می کند، می شکند، ویران می کند، خاکستر می سازد، غارت می کند، تجاوز می کند، اختطاف می کند، سر می برد، پوست می کند؟! گند!

من به جای آن عده مردان افغان ، خجالت می کشم !

دیگر از نوشتن در این مورد عاجزم . حالت تهوع برایم دست داده است .